

39

උපාධිධරයාගේ සමාධිද්‍රව වගකීම

මහාචාර්ය විලී මෙන්ඩිස්

උපාධි ප්‍රදානෝත්සවයක් යනු වර්ෂ කිහිපයක් දුෂ්කරතා මධ්‍යයේ අධ්‍යාපනය ලබා උපාධි හිමිකර ගත්තුවන්ට උපාධිය පිරිනැමීමේ අවස්ථාවකි. මේ ගම්හීර අවස්ථාවට සහභාගි වන සෑම උපාධිධරයකුට ම මෙන් ම ඔවුන්ගේ දෙමවුපියන්ට, පවුලේ සාමාජිකයන්ට, මිත්‍රයන්ට හා සුභදයන්ට ද මෙය චිරස්මරණීය දිනයකි. මේ උත්සවය අවසන් වූ පසු සෑම උපාධිධරයෙක් ම “ජීවන වෘත්ති ලෝකයේ” මං සලකුණු රහිත මාර්ග සිතියම මත සිය වාරිකාව ආරම්භ කරයි. එහි ආරම්භක ස්ථාන අපැහැදිලි වනු ඇත. එහි අතුරුමාර්ගයන්හි තතු දැන ගැනීමට කිහිපවරක් එහාමෙහා ගමන් කළ යුතු වෙයි. අනික් අතට, ඔබ කණ්ඩායම බෙදුම්වාදී සට්ටනයේ දරුණු අනිශ්චිතතාවන්ගෙන් නිදහස් වුණු අපේ ආදරණීය මාතෘභූමියේ අපේක්ෂාවන් නියෝජනය කරන්නෝ ය. ඇතැම් විට ඔබ කිහිප දෙනෙකු ඔබේ ගම් පෙදෙස්වල දී හිංසනය හේතුවෙන් ජනිත වූ මානසික කම්පන හා චිත්තවේගයන්හි පීඩාකාරී අත්දැකීම් ද විඳි තිබිය හැකි ය. අන්‍යයන් ද ජීවිතාශාව පිළිබඳ සුළු බලාපොරොත්තුවක් පමණක් ඉතිරි කර තබා ගනිමින් ජීවත් වීමේ කටුක හා බියජනක අත්දැකීම් වින්දවූන් විය හැකි ය. කෙසේ වුව ද, වර්ෂ 2009 මැයි මාසය ඒ සියල්ල වෙනස් කර ශ්‍රී ලංකාව “ආසියාවේ ආශ්චර්යය” බවට පත් කිරීමේ අභිලාෂය ගොඩනගා ඇත. ඔබ සියලුදෙනා අපේ රටේ පරිවර්තනයක් සඳහා දායක නො වුව හොත් එය සාක්ෂාත් කර ගත නොහැකි වනු ඇත. ශ්‍රී ලංකාවට ගමන් මඟ වෙනස් කරන්නන් අවශ්‍ය ය. ඔබේ කණ්ඩායම ඒ අභියෝගයන්ට මුහුණදීමේ දී පෙරමුණු බල ඇණියකි.

උපාධි ප්‍රදානෝත්සවය උපාධිධරයාගේ වගකීම ගැන මෙතෙහි කිරීමට යෝග්‍ය අවස්ථාවකි. රටේ ආර්ථික සංවර්ධනය පිළිබඳ අපේක්ෂාවන් නොතකා කටයුතු කිරීමට ඔහුට නොහැකි ය. උපාධිධරයාගේ තවත් වගකීමක් වන්නේ සංවර්ධනයේ ප්‍රතිලාභ දිවයිනේ සතර දිසාවෙහි ම සර්වසාධාරණ ව පතළ කෙරෙන ආර්ථික වෘද්ධියක් අත්පත් කර ගැනීම කෙරෙහි සංවේදී වීම යි. දිවයිනේ සිදු වන අසමාන ධන ව්‍යාප්තිය හේතුවෙන් බස්නාහිර පළාතට ජාතික ධනයෙන් අඩකට වඩා හිමි වී තිබීමට පිළියම් යෙදිය යුතු ය. මේ උපාධි ප්‍රදානෝත්සවය ඔබට විශ්වවිද්‍යාලයේ ගත කළ සුන්දර ලෝකයෙන් මිදී සමාජයේ පවත්නා සැබෑ තත්ත්වයට ප්‍රවිෂ්ට වීමට සංඥාවක් වනු ඇත.

උපාධි ප්‍රදානෝත්සවය උපාධි අපේක්ෂකයා උපාධිධරයා බවට පත් වීම සංකේතවත් කරන අවස්ථාව යි. අද මේ උපාධිධාරීන්ට යහපත් පුරවැසියකු වී භාග්‍යවත් ජීවිතයක් ගත කිරීමේ විවිධාකාරයේ බලාපොරොත්තු හා ප්‍රාර්ථනා ජනිත වන දවසකි. එය අනාගත සේවායෝජකයාගේ මෙන් ම සමාජයේ ද බලාපොරොත්තු හා නො සැසඳෙනු විය හැකි ය. මේ බලාපොරොත්තු දෙකෙහි ගැළපුම සතුටුදායක ගැළපුමක් වනු ඇත. අනික් අතට එහි සිදුවන ගැටුම උපාධිධරයාට අසන්තුෂ්ටියට හේතුවක් ද ඔහුගේ වෘත්තිමය බලාපොරොත්තු මෙන් ම ජීවන අපේක්ෂා බිඳ දමන්නක් ද වේ. මේ සන්තුෂ්ටියක දිනයෙහි ඔබේ අනාගතයේ අවිනිශ්චිතතාව පිළිබඳ කරුණු දැක්වීම මගේ අරමුණ නො වේ. ඔබ ප්‍රවිෂ්ට වූ “ජීවන වෘත්ති ලෝකයේ” ස්වභාවය පිළිබඳ වටහා ගැනීමට ඔබ පරිණත වී සිටී. එසේ ද වුව, ඔබ මෙතෙක් ගෙවූ ශාස්ත්‍රාලයීය ජීවිතය විසින් පුබුදුවා ලූ ඔබේ ධී ශක්තිය තවත් ප්‍රමුද්ග කිරීමට සංවාදයකට එය ඔබ කැඳවනු ඇත. අනාගතයේ එළඹෙන

කවර අවස්ථාවකට වුව මුහුණ දීමට යෝග්‍ය පරිද්දෙන් විශ්වවිද්‍යාලයේ ආචාර්යවරුන් විසින් ඔබේ චින්තනය හැඩ ගස්වනු ලැබ තිබේ. පන්තිකාමරයේ දී ඔබ හදාළ පොතපතෙහි දී හෝ ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යයනයන්හි නිරත වීමේ දී හෝ ඔබට හමු නො වුණු තවත් බොහෝ ගැටලුවලට මුහුණදීමට ඔවුහු ඔබට පන්තරය ලබා දුන්හ. මෙතෙක් දුර ආ ගමන හේතුවෙන් ඔබ විඩාපත් ව සිටින බව මා දන්නා නමුදු, මගේ මේ දේශනය ඔබේ මනසට තවත් ස්වල්ප වූ හෝ ප්‍රබෝධකයක් වනු ඇතැයි මම විශ්වාස කරමි.

ඔබ මේ වන විටත් රාජ්‍ය අංශයේ හෝ පෞද්ගලික අංශයේ හෝ ‘‘වෘත්තීය ලෝකයේ’’ ‘රැකියාව කළ හැකි තැනක්’ සොයා ගෙන ඇතැයි, නැතහොත් ඉතා ඉක්මනින් සොයා ගනු ඇතැයි මම විශ්වාස කරමි. එසේ වූ විට ඔබට මුලින් ම තදබල ලෙස දූනෙන කරුණක් වන්නේ ඔබ කිසියම් සංවිධානයක කණ්ඩායමක සාමාජිකයකු වී ඇති බව යි. ඔබ හමුවේ ඇති අභියෝගය වන්නේ ඒ සංවිධාන ව්‍යුහයේ ස්ථානගත වීම යි. එහි ලා අවධාරණය කළ යුත්තේ ඔබ සිය ප්‍රගතිය සඳහා ඔබේ දායකත්වය බලාපොරොත්තුවෙන් ඔබට රැකියාවක් ලබා දුන් ආයතනයේ කාර්යපටිපාටියෙහි ක්‍රියාකාරී ඒකකයක් විය යුතු බව යි. එහි සමස්ත පාලන ව්‍යුහයේ ස්වරූපය ඔබේ නව පන්ති කාමරයේ දී උගන්නා පළමු වන පාඩම යි.

විශ්වවිද්‍යාලයෙන් ඔබ ලැබූ අධ්‍යාපනය හා පන්තරය අලුතෙන් පිවිසි සමාජයෙහි ඔබට හිමි ස්ථානය දිනා ගැනීමට පිටුබල වනු ඇත. මානව සම්පත්, සේවාදායක මෙහෙවර හෝ අනුග්‍රාහකයා වෙනුවෙන් කටයුතු කිරීම, නිෂ්පාදනය, අලෙවිය හා බෙදා හැරීම, මූල්‍ය ශක්‍යතාව, ආචාරධර්ම හා සංස්ථාපිත සමාජ වගකීම යන අංගවල විවිධ පාර්ශ්ව සහිත නව අත්දැකීම් හා කුසලතා අත්කර ගැනීමේ ප්‍රගති අනුපාතය ඊට අත්තර්ගත වෙයි. අර්ථාන්විත තෝරා ගැනීම හා නිවැරදි තීරණය සඳහා නව අත්දැකීම් හා කුසලතාවන්හි නිපුණත්වයක් ලැබීම අවශ්‍ය වෙයි. සංස්ථාපිත පාලන විධිය සංවිධානයක මූලිකාංගයකි. එය එහි තීරණ ගැනීමේ ව්‍යුහයේ තීරණාත්මක වර්ත මෙන් ම එහි ප්‍රතිඵලවල ස්වරූපය ද පිළිබිඹු කරයි. උපාධිධරයා සංස්ථාපිත පාලන විධියෙහි කොටස්කරුවකු වීමට යෝග්‍ය අත්දැකීම් හැඩ ගස්වනු ලැබුවේකි. කිසියම් ආයතනයකට සුවිශේෂි නිෂ්පාදන හා සේවා පිළිබඳ නව දැනුම ලබා ගැනීම ද ඒ හැඩ ගැස්වීමට ඇතුළත් වෙයි. එමෙන් ම, පාරිභෝගිකයාට හෝ සේවා දායකයාට පහසුකම් සැලසීමේ කාර්යාවලියට ද එය බැඳී පවතී. එසේ ම, මානව සම්පත නම් වූ අනිවාර්ය අංගයෙන් තොර වූ යම් ආයතනයක් ඇත්නම් එය සාර්ථක ආයතනයක් නොවේ. එසේ හෙයින්, එවැනි ආයතනයක සමාජ ගුණාංග සාමූහික කර්තව්‍යයන්හි සාරය බල ගැන්වීමට යෝග්‍ය පරිදි මානව සම්පත යොදා ගැනීමට අවශ්‍ය පරිදි තුලනය කර සලකා බැලිය යුතු වෙයි. එහෙයින්, උපාධිධරයකු විශ්වවිද්‍යාලයේ දී උගත් මානව සම්පත් කළමනාකරණය ඉතා වැදගත් මෙවලමක් වෙයි. එහි මූලිකාංගය වන්නේ තාක්ෂණය, කළමනාකරණය, කෞශල්‍යය හා සමෝධානයේ හැකියාව යි. මෙයින් ප්‍රකාශ වන්නේ උපාධිධරයා ඔහුගේ මනස පුළුල් කර ගැනීමට නව දැනුම අත්පත් කර ගැනීම තීරණාත්මක බව යි. නව අත්දැකීම් හා කුසලතා අත්කර ගැනීමෙන් උපාධිධරයා ලබන පරිණතභාවය අලුත් ශ්‍රී ලංකාවක් සඳහා තීරණාත්මක වෙනසක් ඇති කිරීමට හේතුවනු ඇත.

උපාධිධරයාගේ සැබෑ වගකීම වන්නේ සිය වෘත්තීය හෝ වෘත්තීය ස්ථානය හෝ හුදෙක් වැටුප ලබාගැනීම සඳහා වූවක් හෝ ඒ සඳහා කාලය ගත කරන ස්ථානයක් සේ නො සැලකීම යි. ශ්‍රී ලංකාව ආපසු නොහැරවෙන සංවර්ධන මාවතකට පිවිස සිටී. සමාජය උපාධිධරයාගේ වගකීම පිළිබඳ අපේක්ෂා ද අහස උසට දල්වාගෙන ඇත. ඉහත සඳහන් කරන ලද පරිදි සංවර්ධනයේ ප්‍රතිලාභ සමාජයේ සර්වසාධාරණ ව බෙදී යාම ද ඒ අපේක්ෂාවට ඇතුළත් ය. ඉදිරි දශක දෙක

ඇතුළත අලුත් ශ්‍රී ලංකාවක් ගොඩනැගීමේ ගෞරවය ඔබට හිමිවනු ඇත. අද දින මගේ දේශනය අලුත් ශ්‍රී ලංකාව “ආසියාවේ ආශ්චර්යය” බවට පත් කිරීමට කැප වීම සඳහා ඔබ පුබුදුවා ලීමකි.

ඔබේ වෘත්තීය තෘප්තිය ද මේ වෙනසට හේතු වනු ඇත. සේවා තෘප්තිය ඔප දැමූ මැණිකක් වැනි ය. එය ඔබේ ප්‍රත්‍යස්ථිතිය පරීක්ෂා කරයි. එය ඔබේ කාර්යය සඳහා වන කැපවීම මත රඳා පවතී. වෘත්තීය හෝ සේවාව වෙනුවෙන් වූ ඔබේ කැපවීම, උත්සාහය හා නිවැරදි ආකල්ප ඔබේ ආත්ම තෘප්තියට හේතු වෙයි. ඔබේ අපේක්ෂා සපුල කර ගැනීමට අවශ්‍ය ප්‍රධාන සාධකය වන වෘත්තීය ආචාරධර්ම වර්ධනය වනුයේ එමගිනි. එය ඔබේ සේවාස්ථානයෙහි සමාදේශ්‍යතාවට හේතුවක් ද ජාතිය ගොඩ නැගීමට දායකත්වයක් ද වෙයි. එසේ නො වූ කල ඔබෙන් මාතෘභූමිය අපේක්ෂා කරන වගකීම ඉටු නො වේ. මානව ප්‍රාග්ධනය, විශේෂයෙන් ම නව උපාධිධරයන් වෘත්තීය සමාජයෙහි ගාමක බලවේගය ලෙසින් ප්‍රේරණය නො වූ කල ජාතියකට ඉදිරි ගමනක් නොමැත.

සංස්ථාපිත ආයතනයක උපාධිධරයන් හා සෙසු පිරිස් අතර පැවතිය හැකි අසමානතා සැලකිල්ලට ගත යුතු ය. එය ආයතනයේ ශේෂපත්‍රයන්හි මෙන් ම පාරිභෝගිකයන්ගේ වෙනස් වීම්වලින් ද නිරූපණය වෙයි. රාජ්‍ය ආයතන සම්බන්ධයෙන්, මහජනයාට එහි සේවා ප්‍රතිලාභ භුක්තිවිඳීමට හැකි විය යුතු ය. ඒ සඳහා වන ඇගයීම ඔබේ හද මනස දෙකෙහි තැන්පත් වෙයි. මේවා පොතපතින් උගත හැකි දේ නොවේ. උත්සාහය හා උද්යෝගය මාර්ගයෙන් ජනිත වන දේ ය. රාජ්‍ය සේවයේ මේ වෙනස්කමට මඟපෙන්වීම මෙන් ම ව්‍යාපාරික ලෝකයේ ප්‍රතිරූපයක් ගොඩනැගීම ද උපාධිධරයාගේ වගකීම යි. ශ්‍රී ලංකාවට කලකට පෙර හිමි ව තිබූ “ඉන්දියානු සාගරයේ මුතු ඇටය” යන විරුදාවලිය යළි දිනාදීමට ඇති ප්‍රධාන මාර්ගය මෙය යි. මේ සඳහා වන මාර්ගය අමෙරිකානු ජනාධිපතිවරයකු වූ ජෝන් එෆ්. කෙනඩි මෙසේ පෙන්වා දී ඇත. “රටෙන් මට හිමි විය යුතු දේ නො ව මගෙන් රටට ලැබිය යුතු දෙය කුමක් දැයි අසන්න.” ආදරණීය උපාධිධරයනි, ශ්‍රී ලංකාව ඉතිහාසයේ සන්ධිස්ථානයකට පිවිස සිටී. ජනාධිපති කෙනඩියේ ප්‍රකාශය සිහි තබා ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය ය. ඔබ ඔබේ මාතෘ භූමිය “ආසියාවේ ආශ්චර්යය” බවට පත් කිරීමට එකා මෙන් නැගී සිටිනු ඇතැයි මම දැඩි ලෙස විශ්වාස කරමි.

ඔබට ඒ සඳහා කාලය එළඹ තිබේ. ඔබ අපේ රටට පෙර මඟ කියා පෑමට බිහි වූ අලුත් ම උපාධිධර පිරිස යි. තිස් වසරක් දිවයින පුරා විනාශය අත්පත් කර දෙමින් පැතිරුණු දරුණු අන්ධකාරයකින් මිදුණු මාතෘභූමියේ නව යුගය ගොඩනැගීමට ඉදිරිපත් විය හැකි ඉතාම සුදුසු පිරිස ද ඔබ ය. මේ දිවයින සමාදේශ්‍ය පදනමට ඔසොවා ලීමේ ගෞරවය ඔබට දිනාගත හැකි ය. උපාධිධරයන් වශයෙන් ඔබ ලැබූ ඥානය ඔබට අමතර වගකීමක් පවරා ඇත. සමාජය එයින් ඔබට වැඩි වටිනාකමක් දී ඇත්තේ ඔබෙන් ස්වර්ණමය ප්‍රතිදානයක් අපේක්ෂාවෙනි. උපාධි ප්‍රදානෝත්සවය නිමවී මේ ශාලාවෙන් බැහැර යන විට ඔබ අමතක නොකළ යුතු දෙයක් වන්නේ විශිෂ්ටභාවය හැඟ වීමට කොටස් විනිමය ක්ෂේත්‍රයේ යෙදුමකින් පවසන හොත් ඔබ “විශ්වාසදායක ආයෝජනයක්” වසයෙන් සලකනු ලැබ ඇති බව යි. එය අගය වැඩි වන්නක් මිස අඩුවන්නක් නොවේ. එසේ හෙයින්, ශ්‍රී ලංකාව යළි දළ දේශීය නිෂ්පාදිත ප්‍රතිශතය 3.5 ක් වූ දුගී තත්ත්වයට නො යන බව සහතික කිරීමට ඔබට හැකි වනු ඇත. මේ වර්ධන ප්‍රතිශතය සිවු ගුණයකින් වර්ධනය කිරීමේ අභියෝගය ඔබේ වෘත්තීය ජීවිතය තුළ දී ඔබට භාර ගත හැකි ය. ඔබ ඒ අභියෝගය භාර ගන්නා බව මගේ විශ්වාසය යි.

අද දින උපාධි ප්‍රදානය කරනු ලැබූ ඔබ සියලුදෙනා වෙත ම මගේ සුඛ පැතුම් පිරිනමමි. ඔබේ අනාගතය වාසනාවන්ත වේවා යි ප්‍රාර්ථනා කරමි.

2010.12.14

Corporate Responsibility of the Graduate

Prof. Willie Mendis

The Convocation is an occasion to reward those who have earned to graduate after years of hard studies. It is a memorable day to each and every Graduand, who with their parents, family, friends and loved ones have graced this solemn event. As the ceremony ends, each Graduate will be embarking on the uncharted roadmap in the “world of work”. It’s milestones may initially be unclear, and the conditions of the pathway may need to be tested. On the other hand, your batch represents the expectations of our beloved Sri Lanka that is free from the grave uncertainties of a separatist conflict. Some of you have braved the shock and trauma of violence in your home areas. Others have experienced the fear of entering an economy that held little hope for a lifetime career. However, May 2009 has changed it all, with the advent of a vision to make Sri Lanka the “Wonder of Asia”. It cannot be realized unless we all contribute towards our country’s transformation. Sri Lanka needs gamechangers, and your batch in particular, are likely front liners in facing it’s challenges.

The convocation is an opportunity to reflect upon the larger responsibility of the Graduate. He or she cannot be disconnected from the expectations of the country for advancing the growth of it’s economy. It is also the Graduate’s task to be sensitive to the importance of attaining economic growth with equity, which is central to spread the benefits of development across the country, from its south to north and from west to east. The current disproportionate housing of nearly half the nation’s wealth generation in favour of the Western Province has to be remedied at all cost. It is in this context that the occasion of the convocation represents an alarm bell or wake-up call to the new Graduates as they begin to experience the ground realities on leaving their happy years of university life.

The convocation is the occasion on which a University Student transforms from a Graduand to a Graduate. It is a day on which expectations of a variety of types emerge to give the Graduate hope for a better life as a good citizen. It’s outcome has less to do with the expectations of a prospective employer or of the society at large. The convergence of these two expectations will nonetheless be a happy coincidence. On the other hand, it’s clash can be worrisome for the Graduate whose career and livelihood may then fall behind to cause despair. My focus is not to address you on the negativity of your future on this happy day of the convocation. You all have matured sufficiently to be conscious of the “world of work” to which you have embarked. Nonetheless, it augurs well for you to engage in a discourse which further livens your intellect that has been fired up by the academic environment which you have enjoyed to date. Your Lecturers have moulded your minds to stand-up to any eventuality in the days, months, and years to come. However, they would have also counseled you on the many unknowns about which no textbook exist, or even found in a case study that you may have brilliantly analyzed in a research dissertation. I trust therefore that my address will give you that extra “little bit” which may influence your mindset, although I am conscious of the tired state you must be on this day.

Let me firstly imply that you have already found or will soon find a placement in the “world of work”, whether in the Private Sector or in the State Sector. It’s immediate impact is for you to recognize that you are one of a Team in the organisation. The challenge you face is to position yourself in its structure. The underlying feature is therefore to assemble the processes of governance in the organisation which would offer space for your contribution to its better performance. It’s model of Corporate Governance becomes the first lesson in your new classroom. The team spirit which may have been nurtured in the University, favours you to innovate your space in the corporate body. It includes the learning curve in it’s different aspects of human resources, client service or customer base, production, marketing and distribution, financial viability, ethics and corporate social responsibility. The challenges in mastering the learning curve are what favours a Graduate in making the appropriate choice and the right decision.

Corporate Governance is fundamental in any organisation. It not only reflects the key players in its decision making structure, but also the flow of the system for fashioning choices in its output. The Graduate is equipped to be a part of Corporate Governance. This however involves the acquisition of new knowledge of the products or services specific to the organisation. Further, it obligates the gathering of the processes which facilitates the output to the customer or client. In same, an essential ingredient is the human resources without which the corporate body becomes an empty shell. Their social attributes may therefore need to be assessed in recruitment to reinforce the spirit of teamwork. Hence human resources management which the Graduate may have learnt in the University becomes a critical tool. A key part of it will be to integrate technology with management skills. This implies a crucial part of the new knowledge that the Graduate will acquire to broaden his or her already cultivated mind. It is in this phase of the learning curve that the Graduate matures to be connected in making the paradigm shift to change Sri Lanka for the better.

The overarching responsibility of the Graduate is no longer regarding his work or place of work as a time serving exercise. Sri Lanka is now on a path from which it cannot revert to instability. It has therefore raised the barometer of expectation from a Graduate to a higher peak than ever before. It’s challenges from equity considerations which I mentioned previously, must necessarily be a part of it. This is therefore a lifetime experience for those graduating today. I would love to see you in two decades from now to thank you for changing Sri Lanka for the better. My address today is to inspire you to prepare yourself with a report card which you can share with your own children in the future to show them the part you played in your work, that in turn made Sri Lanka the “*Wonder of Asia*”

Creating change for the better also lie in being satisfied with your job and of the work you do. The path to job satisfaction in a career is like one which has a cobbled stone surface. It tests your resilience, and not the other way round where you expect it to wear out. Underlying the latter is your commitment to whatever you have been tasked to perform. This is cushioned by what is called “hard work”. Over time, it nurtures the right attitude towards your work, whether in your own domain, or towards your colleagues in the workplace. The combination of commitment, hard work and attitude comprise the essential ingredients for you to enjoy the blessings of your career. It cultivates the basics of work ethics that is pivotal for your expectations to succeed. In turn, it helps your workplace to prosper and to

contribute to nation building. In its absence, lethargy sets in where you expect everything and gives very little in return. No nation can forge ahead if its human capital, especially of the Graduates, are not driven by the force of work ethics.

The contrast in a corporate body that engages the Graduates, with others, must be easily measurable. It must get reflected in the balance sheet, and in the rise of the customer base. In the State Sector, the public must feel the service delivery, in good times and during want due to disasters. It's measurement must become ingrained in your hearts and minds. The basics of this cannot be expected from cramming textbooks. It should emerge from the principles of work ethics which I mentioned previously. A Graduate has to lead in this change in the Public Service and also in the mercantile image of the Business Sector. This is pivotal to recreate Sri Lanka's pre-conflict branding as the "Pearl of the Indian Ocean". The fundamental in this behavior is what a famous President of the United States of America, John F. Kennedy, exhorted to his people. He said, "Ask not what your country can do for you. Ask what you can do for your country".

My dear Graduates, Sri Lanka at this juncture of its history, needs you to be reminded of what President Kennedy said. I have no doubt that each one of you will rise to the occasion and pave the path for Sri Lanka to truly be the "*Wonder of Asia*".

The time for such reflection is now. You are the brand new batch of Graduates to drive the economy of this country. As its pioneers in the emergent era of huge expectation after the end of a three decade long conflict which nearly decimated our beloved nation, you occupy a special niche. It should be your pride to lift this country to the pedestal being visualized for it to occupy. The knowledge you gained as a Graduate places an additional burden on your shoulders. It is a premium that the society at large has placed on your asset value, from which it expects a gilt-edged return. Accordingly, from the time you leave this hall, you cannot forget that you have been endowed with the label used by a Stock Exchange for its best, the "blue chip". It's value can only enhance, and not drop. You have thus the strength to ensure that Sri Lanka will never return to the poor 3.5% growth rate of its GDP. The choice is also yours to quadruple this rate of growth in your lifetime career. My bet is that you will make that choice. I wish to conclude by congratulating each one of you who have graduated today and wish you the very best in your future.

2010.12.14